

MARTIN PARR

Els turistes lluiten per fotografiar-se davant el drac del Park Güell

El fotògraf Martin Parr exposa al CCCB el seu treball sobre el turisme i la seva col·lecció friqui de parafernàlia política

De turistes ho som tots

DAVID AIROB

Martin Parr, ahir, a la presentació de l'exposició

TERESA SESÉ
Barcelona

Els turistes són els veritables proletaris del món actual: s'aixequen a trenc d'alba, vaguen sense parar de museu en museu i de ruïna en ruïna fent cues per a tot: dinar, asseure's, anar al lavabo...". L'hi deia Manuel Borja-Villel a Lluís Amiguet el 2009, en una entrevista per a *La Contra de La Vanguardia*. És probable que la visió, lúcida i incisiva, del director del Reina Sofia suscités en algun lector un mig somriure d'incredulitat. Davant la imatge presa fa uns mesos per Martin Parr (Epsom, Surrey, 1952) davant el drac del Park Güell, literalment sepultat per un eixam de turistes que lluiten per fotografiar-se al costat de l'inofensiu animal, ja no se sap si riure o plorar. I per demostrar que aquí no hi ha truc, que això passa a Barcelona quotidianament, el cèlebre fotògraf compta els avions que sobrevolen aquest matí el CCCB camí del Prat: un cada dos minuts, calcula; 150 persones per avió, la majoria turistes....

Però que no ens havien dit que el turisme era una activitat agradable, una via per a l'expe-

riència i el coneixement de l'altre? On és el plaer de no poder contemplar? No hi ha respostes aparentment satisfactòries. Però és aquí, en aquesta contradicció sagnant, on Martin Parr ha posat la seva mirada entre burleta i descarnada, aguda i espurnejant, sempre carregada de sentit de l'humor. I el que ha vist pot contemplar-se a partir d'avui a *Souvenir. Martin Parr, fotografia i col·leccionisme*, una exposició produïda pel CCCB

El fotògraf de Magnum mostra una Barcelona convertida en un parc temàtic

en la qual, a més de posar en evidència els aspectes més banals, sovint grotescos, de l'activitat turística, mostra una part de la seva col·lecció de parafernàlia política.

Parr, fotògraf de Magnum des del 1994, a qui Henri Cartier-Bresson va descriure quan va conèixer el seu treball com "algú que venia d'un altre planeta", ha fet de la classe mitjana occidental el tema de la seva fotografia. Encara que aquí la

cosa canvia. "El turisme ens iguala a rics i a pobres. Tots som turistes", diu. La mostra està comissariada per Juan Pablo Wert ("ell és l'intel·lectual, jo l'intuïtiu", ironitza) i es desenvolupa al voltant de la idea del souvenir, entès aquest com l'objecte que el turista necessita com a prova irrefutable de l'experiència viscuda. Col·leccionar experiències.

Martin Parr es converteix en objecte de postal autoretratant-se a si mateix a dins d'una ampolla, navegant en un vaixell fet amb flors o atrapat a la boca d'un tauró; es passeja per la platja, on hi ha un munt de cossos escampats al sol; va als monuments que figuren com a imprescindibles a les guies... ("tots pensen en un Machu-Pichu solitari, però quan arriben se'l troben envaït de gent...") i, sobretot, potser el més interessant de la mostra, ens ensenya una Barcelona que pel fet de tenir-la tan pròxima som incapaços de veure-la. Barcelona convertida en un gran parc temàtic (seria una llàstima que el CCCB deixés escapar aquesta oportunitat per obrir un debat necessari).

Parr, que gràcies a Margaret Thatcher va començar la seva col·lecció friqui de parafernàlia política ("l'odiava i no entenia que algú pogués comprar un plat amb el seu rostre", diu ara ell, que fins i tot té una tetera amb la seva cara en forma d'elefant), ha portat també els seus rellotges amb la cara de Saddam Hussein ("crec que tinc la col·lecció més gran del món") o un monopati amb el lema "Osama bin Laden està mort", entre altres desenes d'objectes kitsch, a més de la casa (això és gairebé literal) de l'interiorista Juanjo Fuentes a Màlaga, amb la seva increïble col·lecció d'art (de Brossa a Plensa passant per Rogelio López Cuenca), els seus mobles i objectes recol·lectats a tot el món. "No col·lecciono; els objectes se m'han ajuntat", diu.●

Rigola dirigirà 'Bingo' i 'Macbeth' a la temporada d'El Canal

JUSTO BARRANCO
Barcelona

Salvador Sunyer va presentar ahir els onze projectes que produirà i coproduirà El Canal, el Centre d'Arts Escèniques de Salt/Girona, durant la temporada 2012-2013. Una temporada en què, després de cinc anys, El Canal per fi tindrà una seu física, l'antiga fàbrica de la Coma-Cros de Salt, i tindrà per fi una personalitat jurídica pròpia. Sunyer encara no ha decidit si es presentarà al concurs públic que es convocarà fins que en conegui les bases.

La nova temporada presenta uns quants plats forts. Per començar, Alex Rigola dirigirà una versió reduïda del *Macbeth* de Shakespeare que interpretarà Joan Carreras i que coprodueix el TNC. I també dirigirà *Bingo*, "en el qual a partir de la cançó melòdica espanyola, Julio Iglesias, Perales i companyia, faran un espectacle una mica Marthaler". Un espectacle en què els actors-cantants recitaran també teories econòmiques. Jordi Casanovas dirigirà Francesc Orella i Rosa Renom en la seva nova obra, *Pàtria*, en la qual el protagonista és el primer candidat independentista amb possibilitats reals d'obtenir majoria absoluta a Catalunya. Però tres dies abans dels comicis desapareix. És una coproducció amb el Teatre Lliure, que també coproduirà amb El Canal *L'estranger*, d'Albert Camus, dirigit per Carles Alfaro.

Amb el Mercat de les Flors El Canal coproduirà el nou espectacle de Mal Pelo, *L'esperança de vida d'una llebre*, i també *Hans was Heiri*, una altra obra sense paraules i atapeïda d'humor de Zimmermann & De Perrot. Entre les coproduccions hi ha també el

nou muntatge de Blai Mateu i la seva companyia circense Baró d'Evel, *Mazút*, una recerca del nostre animal interior. I amb la companyia Pere Hosta, Isaki Lacuesta en els audiovisuals i la direcció de Manel Trías, presentarà *Pàjaru*, humor seriós fet des de l'ànima del pallaso. A més, hi haurà una adaptació catalana dels *Concerts per a nadons* del portuguès Paulo Lameiro.

Finalment, neixen dos projec-

AGUSTÍ ENSESA

Salvador Sunyer

tes específics per a la crisi. D'una banda, el projecte Mgogoro, en el qual Mentidera Teatre ha demanat textos breus a Carol López o Rosa Maria Sardà que es representaran en indrets poc convencionals, des de cases particulars fins a habitacions d'hotel. De l'altra, el projecte Ressonà en què músics professionals s'ofereixen als ajuntaments per explicar la música clàssica en tallers, escoles o xerrades en espais de gent gran i que acabaran amb un concert a l'abast de tothom: 10 euros.●

Liceu Òpera Barcelona 11/12

MAIG 2012 Dia 31. JUNY 2012 Dies 1 i 2

Grupo Corpo

Bach / Parabelo

RITME
AVANTGUARDA
MAGNETISME
ENERGIA

La combinació de la tècnica clàssica, contemporània i popular de la millor companyia brasilera.

VENDA DE LOCALITATS
liceubarcelona.cat
TaquillesLiceu

ticketmaster

INFORMACIÓ
Tel. 93 485 99 13 / www.liceubarcelona.cat
Si vol rebre informació exclusiva, registra't gratuïtament al web.

Amb el suport de

LOEWE
FUNDACIÓ

